

гата да раждатъ; има и по-млади, но бездеткини. За да станатъ вещици, преминаватъ различни митарства; но преди всичко трѣбва да продадатъ душата си на дявола и въ негово име да работятъ. Веднажъ станали такива, тѣ могатъ вече да правятъ всевъзможни работи. За това хората ги и мразятъ и тѣ често ставатъ жертва на тая умраза.

Когато вечеръ лягали да спятъ, душитѣ имъ излизали отъ тѣлото, което оставало съ слаби признаци на животъ, и въ образа на жѣлто черни пеперуди, наричани тоже вещици, хвърчали нощемъ и кого де срещали, смучали му кръвта. Щомъ пропѣятъ пѣтлитѣ, душата имъ се прибирала въ тѣлото и то пакъ оживявало. Но ако презъ време на отсъствието ѝ, нѣкой обърне тѣлото, то немогло вече да оживѣе, а пеперудата оставала да живѣе и продължавала да смучи хорската кръвь. За това тѣзи пеперуди ги гонятъ и убиватъ. Вещицитѣ си иматъ и свои особени специалности, съобразно съ които иматъ и особени названия: бродници, магьосници, мамници, билерки и пр.

СЖБОТНИЦИ

Сжботници се казватъ хора родени въ сжбота; на такива хора и въ семейството и въ селото се гледа радостно и съ почитание, тъй като тѣ могли да виждатъ всички зли духове и да ги преследватъ. Въ семействата въ които има сжботникъ, вампиръ не смѣялъ да влѣзва, магии не можали да боряватъ, дори и болести не влизали. Въ селата изобщо роденитѣ въ сжбота кучета, волове, коне и пр. сж отбелязани и на голѣма почитъ, тъй като и тѣ ужъ били обладавали свойствата на хората сжботници.

ЗАЗИДАНЪ

Сжществува повѣрие, че за да бждяло трайно едно обществено здание, като черква, мостъ, чешма и пр., но не и обикновено жилище, трѣбвало да има курбанъ, нѣкоя човѣшка жертва, за умилистяване на она злъ духъ който го събарялъ. Тая жертва или сѣнката ѝ се вгражда въ основитѣ на зданието. Това става така: при съграждане основитѣ на зданието, въ нѣкой неговъ кѣтъ оставятъ недоградено мѣсто и когато, било по незнаяне,